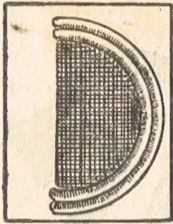
SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 17 MAART 1938

MENEER WINTER GAAT MET VACANTIE

DE VERJAARDAG VAN KONING KLAUW

E oude Hinkepink zat met zijn voorpootjes gevouwen over zijn welgedaan buikje te schommelen in zijn stoeltje van gevlochten vezeltjes en hij pinkte nu en dan eens naar meneer Snor, den slimmen raadsheer van koning Klauw.

Snor was een uitgeslapen baas en daarom was hij ook opgeklommen tot raadsheer van zijne majesteit Klauw, den kattenkoning.

De muizen waren eerst woedend geweest op Snor, omdat ze vonden dat een muis nu eenmaal niet bij katten hoorde, maar toen er niets bizonders gebeurde, was hun achterdocht en wantrouwen gaandeweg minder geworden en ze waren het bestaan van Snor, die aan het hof van koning Klauw leefde, bijna vergeten.

Op zekeren dag was Snor echter naar Hinkepink, de oude muis, gekomen. Hinkepink had zijn naam te danken aan het feit, dat hij maar op drie pootjes meer liep, omdat zijn andere pootje in een klem was blijven steken. En Snor had langen tijd met Hinkepink gepraat. De oude muis was daar zeer mee vereerd, want Hinkepink was niet erg snugger en het gebeurde niet vaak dat iemand nog naar hem omkeek of zijn raad inriep.

En nu was Snor, de raadsheer van koning Klauw, nog wel in hoogst eigen persoon naar hem toe gekomen met een verzoek. Pierewit, de snelle muizenkoning, wist van dat bezoek en had Hinkepink stilletjes laten waarschuwen, dat hij voorzichtig moest zijn. Maar Hinkepink had daar maling aan. Hij was oud genoeg om te weten wat hij deed en die wenk van Pierewit kon alleen maar nijd zijn.

„Ziet u, meneer Hinkepink," zei Snor minzaam, „ik vertoef al zoo lang aan het hof van koning Klauw, dat ik alles veel beter heb leeren begrijpen dan vroeger. Er is geen vijandschap tusschen muizen en katten. Waarom zou die dan ook bestaan? De wereld is groot genoeg en we behoeven elkaar niet in den weg te loopen. De muizen hebben ongelijk, dat ze de nabijheid der katten mijden. Dat kan koning Klauw alleen prikkelen. Het is nu al weken geleden, dat hij nog muizen heeft ontmoet en dat verdriet zijn koninklijk hart. Koning Klauw ziet graag dat het den muizen goed gaat. Ja, vroeger is het wel eens misgeloopen. Maar dat waren misverstanden. Ongelukkige misverstanden, vriend Hinkepink. De vijanden der muizen zijn de menschen met hun klemmen en vergiftigd zaad. Maar vooral met hun klemmen."

„Dat is zoo," zei Hinkepink, „daar heb ik mijn poot in verloren. De menschen zijn niet te vertrouwen."

„Ik ben het roerend eens met je," zei Snor, terwijl hij een traan wegpinkte, „en daarom is het noodig, dat katten en muizen zich aaneensluiten om zich des te beter tegen de menschen te kunnen verdedigen. En om dat te kunnen doen, ben ik naar je toe gekomen. Je bent een wijze, dappere muis, meneer Hinkepink, en je stamt van dappere, wijze voorouders. Ik wed dat je 'r heel wat voor zou over hebben, wanneer er nu eens echte vriendschap tot stand kon komen tusschen de onderdanen van koninkje Pierewit en koning Klauw."

De vijanden der muizen zijn de menschen....

„Daar is zeker veel voor te zeggen," meende Hinkepink.

„Nou heb ik een plan," zei Snor. „Daar weet niemand iets van. Luister. Er doet zich een pracht van een gelegenheid voor om muizen en katten tot elkaar te brengen onder het vriendelijk en waakzaam oog van koning Klauw.

Zijne majesteit is volgende week jarig en wij, leden van het hof, hebben het plan opgevat om bij die gelegenheid een groot feest te geven, waarop vele leuke dingen zullen worden vertoond. Er zal gespeeld worden en gedanst, muziek gemaakt en een sprookje worden opgevoerd van de Do....o nee, ik bedoel van de Slimme muizen en kapitein Pink. Zijne majesteit is dol op dat sprookje. Nu hebben we een groot aantal muizen noodig om dat spelletje op te voeren, dat begrijp je. Zie jij kans om een paar honderd flinke muizen bij elkaar te krijgen?"

„Tja," zei Hinkepink, „tja, dàt zou wel gaan. Zooveel goede vrienden heb ik nog wel. Maar...."

„Mijn woord van eer, dat ze met vriendschap en blijdschap zullen worden ontvangen in het vorstendom van koning Klauw. Geen haar van hun hoofd zal worden gekrenkt. Zij zullen worden behandeld als broeders en zusters en jou, Hinkepink, zal de eer te beurt vallen dat latere muizengeslachten heinde en ver zullen verkondigen, dat jij het bent, die de oude vijandschap tusschen katten en muizen hebt uitgeroeid. Je naam zal met gouden letters in het gouden muizenboek der historie worden geschreven."

„Ik word oud," zei Hinkepink voorzichtig, „en op mijn ouderdom begin je niets meer, dat avontuurlijk zou kunnen zijn. Ik heb hier 'n rustig leventje en...."

„Maar je hebt niet wat je toekomt. Je zou véél meer kunnen hebben. De muizen hebben allemaal niet wat ze verlangen, maar dit komt juist hierdoor, dat ze altijd meenen dat ze opgejaagd worden door de onderdanen van koning Klauw. Het zal oneindig veel beter worden, wanneer ze dien angst kwijt zijn en hun muizenhart kunnen ophalen aan de heerlijkheden, die er in het rijk van koning

Met zijn rood mutsje op zat kapitein Pink ....

Klauw te kust en te keur zijn te vinden."

„Daar voel ik veel voor," zei Hinkepink. „Ik zal driehonderd muizen bij elkaar trommelen en de rest volgt vanzelf, als die driehonderd maar eens over de brug zijn."

„En om te laten zien, dat wij het goed menen," zei Snor, „hebben mijn bedienden vijfentwintig lekkere korstjes kaas meegebracht, als voorschot op het honorarium, dat de muizen krijgen voor hun medewerking. Is dat royaal of niet ?"

Hinkepink's oogjes glinsterden. Het was al zoo lang geleden, dat hij nog een korstje kaas had kunnen bemachtigen, en toen Snor die korstjes liet aanrukken waren al zijn bedenkingen verdwenen en viel hij huilend van ontroering Snor om den hals.

Toen was de rest gauw afgehandeld en Hinkepink sprak af, dat hij zijn muizen aan het hof zou brengen om zoo spoedig mogelijk hun rol te leeren voor de opvoering van het sprookje. Snor vertrok in opgewekte stemming.

De kaas had allen tegenstand van de muizen gebroken en koning Pierewit kon praten wat hij wou, hij vond geen gehoor. Alle muizen zouden liefst dadelijk naar het hof van koning Klauw zijn gerend om er te genieten van al het heerlijke, dat er was te vinden.

Op den avond der uitvoering heerschte er een nog wel zenuwachtige stemming, vooral toen de muizen zagen, dat de kattenschouwburg gevuld was met jonge en oude katten en er slechts hier en daar een groepje bevende muisjes bij elkaar zat. Hun koning Pierewit konden ze nergens ontdekken.

Hinkepink, die zijn beste plunje had aangetrokken, liep voortdurend rond om zijn muizen moed in te spreken, maar hijzelf voelde wel een beetje berouw over zijn haastigen stap. Er was echter in die heele week van oefenen en repeteeren niets gebeurd en dat gaf Hinkepink moed.

Het kattenorkest speelde een vroolijken marsch. De toehoorders juichten en klapten en zelfs koning Klauw, die in een loge zat, boog vriendelijk en scheen zich heel goed te vermaken.

Er kwam 'n gelaarsde kat, die goocheltoeren verrichtte. Er werd gesprongen, gezweefd en allerlei dolle streken werden uitgehaald, die de kattenschouwburg deden daveren van lachen en gejuich.

En toen kwam het hoogtepunt van den avond. De opvoering van het sprookje van kapitein Pink.

Het werd stil op alle rangen. Het scherm ging op. Met zijn rood mutsje op zat kapitein Pink op een paddenstoel en was verdrietig omdat de muizen de mooie kaas in zijn schuurtje hadden opgeknabbeld. Pink zon op wraak.

„Muizen zijn dom," dacht hij, „en vraatzuchtig. Ik zal ze wel krijgen." Hij liet in het heele bosch groote borden aanbrengen, waarop aan de muizen een gratis maaltijd werd aangeboden van spek en kaas. Pijltjes wezen den weg aan en het duurde niet lang of groote drommen muizen volgden den weg van de pijltjes. De weg liep naar een ouden put en zoodra een muis op den rand zat, brokkelde die rand af en tuimelde de muis in de diepte en verdronk. Want het was een oude waterput.

En toen de laatste muis was verdronken, zat kapitein Pink weer op zijn paddenstoel en lachte, lachte, „want," zei hij, „wie zich door gevlei laat verleiden, zal bedrogen uitkomen."

En al de toehoorders begonnen te joelen en te roepen. De muizen kwamen weer te voorschijn uit den put (want het was maar een tooneelput) en ze dachten nu hun loon in ontvangst te nemen. Hinkepink kwam voorop en glunderde.

Toen zag hij dat alle uitgangen waren afgesloten en de machtige stem van koning Klauw riep :

„Onderdanen, dit is de prachtigste verjaardag, dien ik ooit heb beleefd. De maaltijd kan beginnen !"

En toen moeten de arme muizen wel gedacht hebben dat de wereld verging, maar er is er niet één van overgebleven om zulks te vertellen. Hinkepink evenmin en Snor, die tenslotte ook maar een muis was, geraakte in de algemeene verwarring ook zijn hachie kwijt.

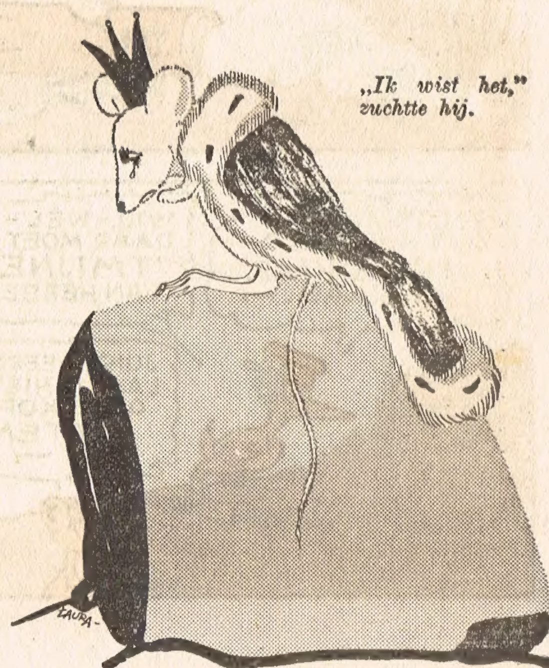
Koning Pierewit hoorde van de vreeselijke ramp, die het muizendom had getroffen en schudde zijn oud, wijs hoofd.

„Ik wist het," zuchtte hij. „Hinkepink was een slechte raadsman en wie naar slechten raad luistert, moet altijd aan het kortste eindje trekken...."

Pierewit verlegde zijn rijk naar andere oorden en nooit meer heeft nog een muis geprobeerd om vriendschap te sluiten met de katten.

Die verjaardag van koning Klauw was een goede les geweest en zij, die de voorstelling hadden gemist, waren maar wàt blij achteraf, dat ze verstandig waren geweest en niet hadden toegegeven aan de verleiding van mooie beloften.

V. LATTE

„Ik wist het," zuchtte hij.

DE AVONTUREN VAN LOEKI
HET WORDT TIJD DAT IK EENS 'N TOCHTJE MAAK!!
JA JA, MAAR BETALENDE PASSAGIERS GAAN VOOR!
VEER LOEKI & CO

JIJ DENKT OOK ALTIJD MAAR AAN - - GELD! GELD!!
BEWONDER LIEVER DE NATUUR EN HOU OP MET MOPPEREN!
VEER LOEKI & CO

BLIJF DAN MAAR ZITTEN TOTDAT IK TERUGKOM. TOT STRAKS!
NOU! NOU! WAT 'N PASSAGIER · !

HELP! HELP!
?
VEER LOEKI & CO

HELP! HELP!!
AUW! AUW. MAAK ASJEBLIEFT NIET ZO'N KABAAL!
!

KIJK 'S AAN! ZO'N KLEIN VELDMUISJE IS HAAR DE BAAS.—
WEL-WEL-! DAAR MOET IK 'T MIJNE VAN HEBBEN!
JUIST, VEERMAN LAAT JE NIET OP JE KOF ZITTEN! - -

WAAROM KOM JE NIET VLUGGER! JE WEET TOCH HOE IK 'T LAND HEB AAN VELDMUIZEN!
NOU WORDT HET TIJD DAT IK VERDWIJN!
AUW. ZACHTJES AAN ASJEBLIEFT. ! !

HET HOOGSTE PUNT

OP AARDE IS DE TOP VAN DE MOUNT EVEREST, IN HET HIMALAYA-GEBERGTE, AZIE. WIE DAAR OP STAAT, HEEFT DE ZEE 8800M. BENEDEN ZICH (HET LAAGSTE PLEKJE VAN DE ZEEBODEM LIGT BIJ DE PHILIPPIJNEN 9800 METER DIEP

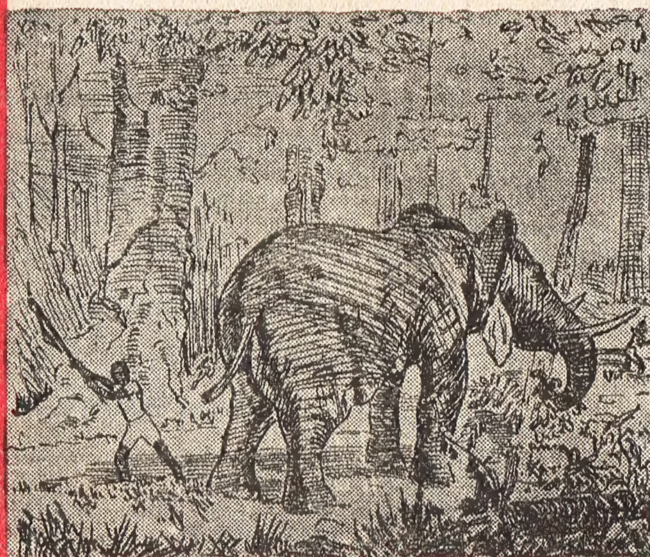

19 EEUWEN GOED GEBLEVEN.

IN HET PUIN DER OUDE STAD POMPEJI WERD DE HIER AFGEBEELDE VAAS GEVONDEN, DIE ER SINDS HET JAAR 70 BEGRAVEN LAG. DE LUCHTDICHT GESLOTEN VAAS BEVATTE WATER, DAT NOG VOLKOMEN ZUIVER EN FRIS WAS

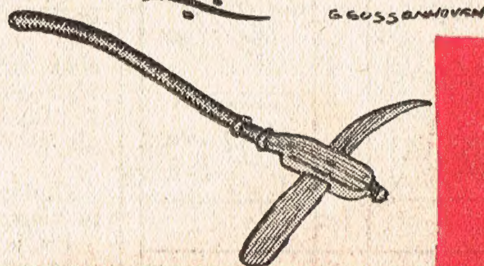

WREED IS DE JACHT

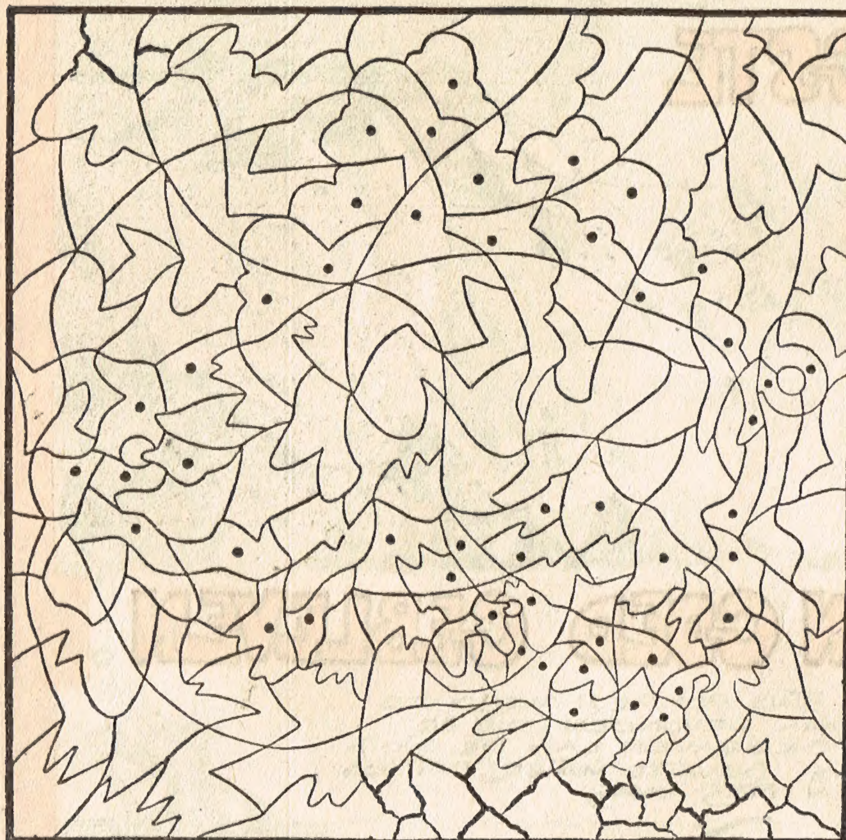

DER NEGERS (IN MIDDEN AFRIKA) OP OLIFANTEN: TERWIJL EEN JAGER DE AANDACHT VAN DEN OLIFANT TREKT, DOOR ZACHT MET TAKKEN TE WUIVEN, KOMT DE TWEEDE GENIEPIG ACHTER HET DIER EN HAKT MET EEN BIJL ZIJN KNIEPEZEN DOOR-HET KAN DAN NIET MEER WEGLOPEN

G. BUSSENHOVEN

BONT ALLERLEI

Waar is dat varkentje? Meneer Krulstaart staat op jullie te wachten. Hoe 't moet, weten jullie wel: alle vakjes mét een punt: zwart.

Oplossingen vorig nummer

DOBBELSTEENPUZZLE

Goede oplossingen zijn:

15 + 14 + 10 + 1 = 40
13 + 12 + 9 + 4 + 2 = 40
11 + 8 + 7 + 6 + 5 + 3 = 40

samen 120

13 + 10 + 9 + 8 = 40
11 + 15 + 3 + 6 + 5 = 40
12 + 4 + 2 + 1 + 7 + 14 = 40

samen 120

Andere oplossingen zijn ook mogelijk. Dus je hoeft niet te denken dat je het verkeerd hebt, als je bovenstaande getallen niet in dezelfde volgorde hebt gehad.

HOE HEET DIE VOGEL?

MEREL = R
EEND = E
UIL = I
GIER = G
MEEUW = E
KRAAI = R

DRIE-WOORDEN-REBUS 15

1. Vooravond (voor-a-(m)vond).
2. Mandoline (man-do-l-in-e).
3. Politie (P-oli(e)-tie(n).

EEN TOOVERSPREUK?

Ik zit in de hoed.

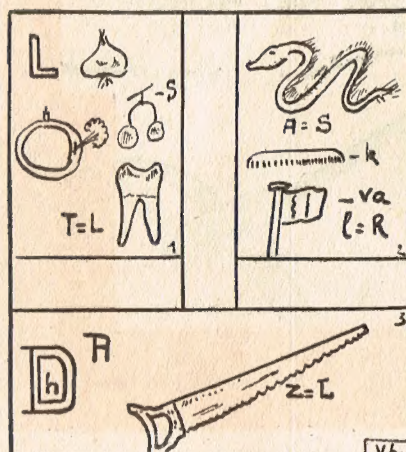
Drie-woorden-rebus 16

Het eerste woord slaat op een land dat in werkelijkheid niet bestaat, maar waar men lekker eet en niets doet.

Het tweede is een sierlijk vlug dier.

Het derde kan voor die erin valt zeer kwade gevolgen hebben.

Nu jullie?

Wie lacht er mee?

„Nou, zusje," zegt oom, die met de kleine puk voor het raam van een poppenwinkel staat, „nou, zoek maar eens uit. Wat wou je voor een pop hebben?"

„Asjeblieft, oom," zegt zusje, „liefst een tweeling!"

Onderwijzer: „De aarde draait in vierentwintig uur om de zon."

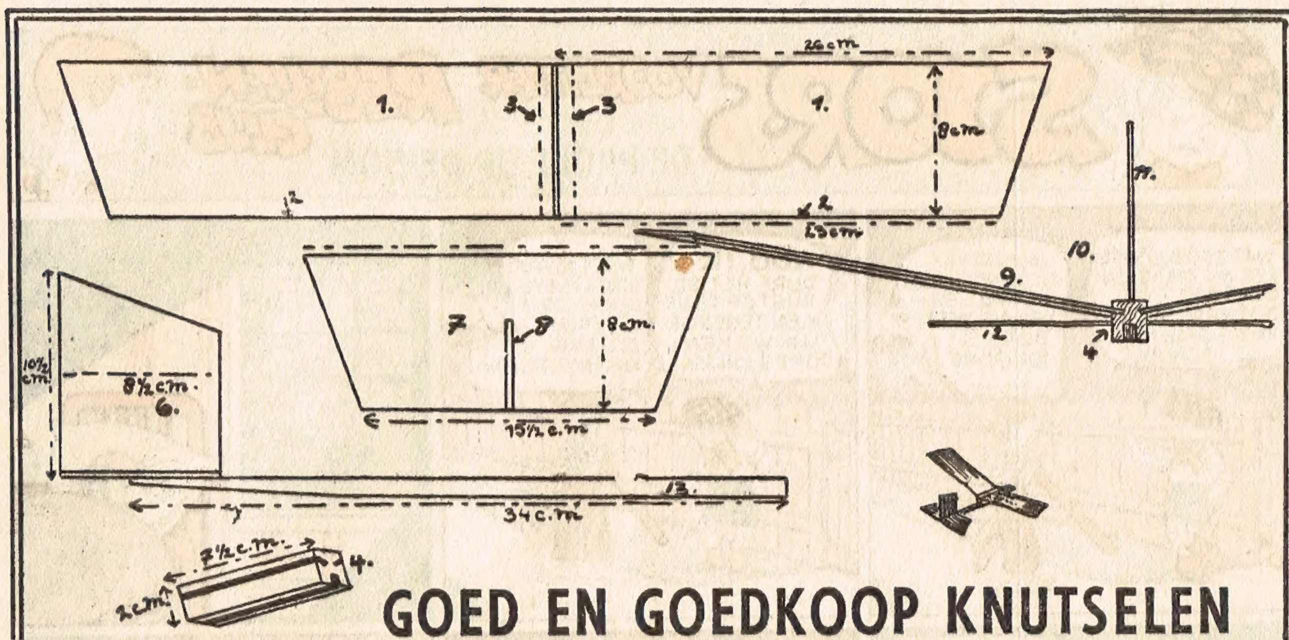
Pietje: „Maar als er geen zon is, meester, waar draait ze dan om?"

Zes uur 's morgens. Mientje heeft al een poosje liggen woelen in bed, maar ze weet dat moeder, die in de kamer ernaast slaapt, niet graag heeft dat Mientje zoo vroeg opstaat. Mientje blijft nog 'n poosje liggen, maar eindelijk houdt ze 't niet langer vol en gilt met haar fijn stemmetje door de kamer: „Hallo, mammie, mag ik wakker worden?"

Strikvragen

1. Welke bellen maken geen geluid?
2. Welken aal bewerkt men met de voeten?
3. Welke steen brengt het meeste rook voort?
4. Welke raat bevat nooit honing?
5. Met welken inkt kan men niet schrijven?

GOED EN GOEDKOOP KNUTSELEN

Hoe maken wij 'n zweefvliegtuig?

Benoodigdheden: een mesje, karton, lijm en een stukje hout voor den onderbouw. (Terloops zij opgemerkt, dat men het model ook in zijn geheel uit zg. balsahout kan maken. Dit hout is nog lichter dan kurk, maar het is tegenwoordig nogal prijzig).

Beteekenis der verschillende cijfers:

1. Bovenaanzicht van de twee vleugels. De maten zijn aangegeven.
2. Voorste rand der vleugels.
3. en 4. klemblokje (vierkant) om de vleugels in te lijmen.
6. Rechtopstaand roer. Den stand zie je ook bij cijfer 11.
7. Achtervlak of stabilisator. (Zie ook 12.) Die komt precies onder het roer te liggen.
8. Plaats voor het rechtopstaand roer en een stukje van dezen onderbouw.
9. Schuine stand van de vleugels.
10. Het heele toestel aan de voorzijde gezien.
13. Onderbouw.

Bewerking:

1. Voor dezen onderbouw of romp heeft men een stukje hout nodig. Liefst balsahout, omdat dit zoo licht is, en het stukje is zoo klein, dat de kosten hiervoor haast niets beteekenen. Dit onderstel loopt naar de achterzijde wat spits toe (13).

2. Het achtervlak (12 en 7) wordt op het achterste uiteinde van den onderbouw gelijmd, zoodat het er plat op rust en

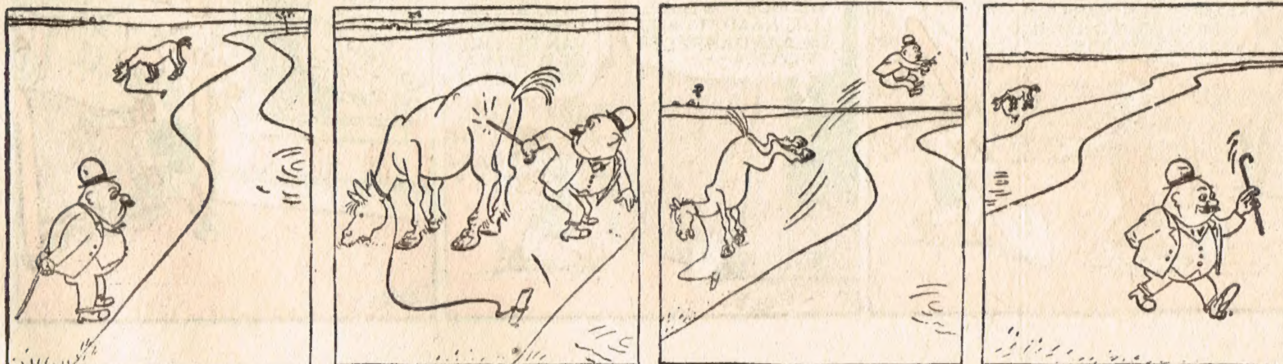
3. dan lijmen wij er het rechtopstaand roer (6) ook op, maar zóó dat het precies in het gleufje past (8).

4. Dan snijden we de vleugels volgens de aangegeven maten (1, 2).

5. Het klemblokje voor de vleugels meet 2 x 2 x 7 ½ cm. Het heeft 2 kleine gleuven voor de vleugels en 1 groote gleuf aan den onderkant voor den onderbouw. De twee kleine gleuven zagen we een tikje schuin (10) en het klemblokje komt dan te rusten op den voorkant van den onderbouw, waarop het wordt vastgelijmd.

Wie 't nog beter wil doen, kan er ook een motor in zetten. Dan is er een schroef noodig, die aan den voorkant van 't klemblokje komt te zitten. Aan den onderkant van den romp maken we 'n stevig haakje en tusschen haakje en schroef spannen we elastiekjes. Met een beetje oefening kunnen we dit toestelletje gemakkelijk laten vliegen.

DE LEVENDE PONT *(Geschiedenis zonder woorden)*

SJORS voorzitter van de REBELLEN-CLUB

DE PROEF OP DE SOM.

